

SINT-JOZEF COLLEGE AALST

Toen ik op het reflectiemoment andere mensen aan het woord hoorde, merkte ik op dat het voor sommigen een zwaar karwei was. Ik vond echter dat de dagen snel vooruit gingen. Dertig uur vond ik niet onoverkomelijk...Op die momenten zijn we ook binnen het gezin eens gaan nadenken over het ouder worden, wanneer we in het gezin zouden beslissen om iemand in een rusthuis te brengen....Ik zou mijn bewondering willen uitdrukken voor verpleging die dagelijks instaat voor het welzijn van deze bewoners.

Ze leken er echt van te genieten. Het gebeurt niet vaak dat ze buiten gaan, zeker niet in de winter...Elke keer dat ik terugkwam, zagen zowel de bejaarden als het personeel mij graag terugkomen. Dat geeft ongelooflijk veel voldoening. Je weet dan dat je goed bezig bent en daarbij ook de anderen blij kan maken door je aanwezigheid...Er werd gezongen en gelachen. Ik heb hen sinds de dag dat ik er voor het eerst ben binnengestapt nog nooit zo gelukkig gezien...Mijn verwachtingen zijn in feite een beetje overstegen.

“Ik kan niet zeggen dat ik het leuk vond, maar ik moet wel toegeven dat ik er veel uit geleerd heb. (...) Het feit dat je aanwezigheid andere mensen gelukkig maakt is heel fijn.”

“Tijdens mijn stage werd ik het meest geraakt door de confrontatie met dementerende mensen. (...) Ik leerde hieruit dat je mensen nooit mag verwaarlozen, je mag niemand in de steek laten omdat hij een psychisch of fysisch probleem heeft. (...) Tijdens mijn stage heb ik geleerd mijn eigen problemen te relativeren.”

Ik wist wel dat armoede bestaat, maar nu ik het zelf gezien heb, heeft het een veel grotere impact. Het blijft langer en 'echter' bij.

“Er is nog veel werk in de maatschappij aan de integratie van gehandicapten en voor deze sociale stage had ik daar geen flauw benul van. Ik heb mezelf beter leren kennen, ik heb geleerd om mijn vooroordelen opzij te zetten. (...) Ik heb de maatschappij beter leren kennen die, ondanks al haar mooie beloftes, op dit vlak enorm tekortschiet.”

Tijdens deze stage ben ik geconfronteerd met de dood. Frans heb ik meerdere keren eten gegeven en dan moet je opeens accepteren dat hij er niet langer is. Ik wist echt niet hoe ik daarop moest reageren en het geeft stof tot nadenken. Het valt op dat deze job niet alleen lichamelijk maar ook mentaal belastend is.

Dat is dan meteen ook het probleem waar vele gehandicapten mee te maken hebben. Ze worden niet begrepen, niet aanvaard, soms als monsters bekeken. (...) Ik snap nog steeds niet dat mensen zo onverdraagzaam kunnen zijn tegenover mensen die anders zijn dan zijzelf. (...) Ik hoop dat ik deze kinderen een beetje meer heb doen beseffen dat zij niet minderwaardig zijn tegenover andere mensen. Dat zij net zo zeer mens zijn als wij.

Ik vond de 30-uur stage zeker niet te veel, ik ben ondertussen al zeker 80 uur in 't Nest geweest en het steekt me nog altijd niet tegen.

Ik heb besloten om na de verplichte periode die we voor de school moeten doen verder te doen met mijn sociale stage om 3 redenen: 1. Ik vind dat ik door deze stage meer bewust ben geworden van de wereld om me heen. Ik heb geleerd dat arm zijn niet iets is dat ver van mijn bed staat. Ook heb ik geleerd dat bepaalde vooroordelen die ik had over mensen uit de 4e wereld helemaal niet kloppen met de werkelijkheid. 2. Ik heb al zoveel positieve ervaringen gekend dat ik gewoon zin heb om er mee door te gaan. Ik voel me er ook goed bij en ik heb het gevoel dat ik zo iets nuttig voor mijn medemens doe. 3. Als ik later iets in die richting zou gaan studeren, is het altijd mooi meegenomen om te kunnen zeggen en te kunnen aantonen dat je al enige ervaring hebt in die sector.